

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **H. H.**, bytem M. L., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 14.2.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 15.12.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 15.12.2016 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 24.8.2016 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou doplněnou k výzvě soudu se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 15.12.2016 č.j. X, jehož kopii připojila, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 24.8.2016, jímž jí byla zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Cheb ze dne 18.8.2016 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 15.12.2016 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 7.12.2016 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu D, položce 1b) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009*

Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-35%, a žalobkyni byl přiznán střed rozmezí, tj. 25%, proto nemohlo být jejím námitkám vyhověno.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, které považuje za nesouladné se zákonem, protože se zakládalo na neúplných zjištěních, když posudkový lékař nevzal v úvahu všechny okolnosti a vlivy všech jejích zdravotních postižení, neboť dle ní její zdravotní stav, který popsala, odpovídal invaliditě již při prvním rozhodnutí posudkového lékaře dne 18.8.2016, proto byl posouzen chybně. Závěrem žalobkyně navrhla zrušení rozhodnutí ze dne 15.12.2016 i ze dne 24.8.2016 a vrácení věci žalované.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Cheb vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 18.8.2016 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 7.12.2016 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu D, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 25% a tato míra ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 15.3.2017 navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), za současného stavu setrvala na napadeném rozhodnutí. Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 15.12.2016 bylo žalobkyni doručeno dne 19.12.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 15.5.2017 za účasti odborného lékaře z oboru revmatologie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením přítomným revmatologem byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je obrovskobuněčná Takayusova (pozn. soudu: *správně Takayasuova*) arteriitis - autoimunní aortitida. Komise uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Cheb ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobkyně se jednalo o vleklou, pomalu progredující formu, s kolísavou aktivitou, s lehkým snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení a míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 35% dle kapitoly XIII, odd. D, položky 1b) přílohy vyhlášky, tj. na horní hranici, s přihlédnutím k nedoslýchavosti. Uvedená míra poklesu nebyla změněna dle

§ 3 odst. 1 ani dle § 4 odst. 1 citované vyhlášky, proto činila 35%. Dle komise žalobkyně není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, v nepříznivých klimatických podmínkách a s nároky na sluch, je schopna lehčí práce v příznivém klimatu i práce s dodržením uvedených obecných pracovních kontraindikací. Datum vzniku invalidity komise stanovila dnem vyšetření v metabolické a nutriční ambulanci 23.6.2016; platnost (*posudku*) stanovena do 9.2.2017, neboť od 10.2.2017 byla žalobkyně uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně.

Také komise uvedla, že dne 15.3.2017 byl opět posouzen zdravotní stav žalobkyně při zjišťovacím řízení na základě její žádosti o invalidní důchod na OSSZ Cheb v její přítomnosti, když jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti byla uznána obrovskobuněčná Takayasuova arteritida. Míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena 60% podle kapitoly XIII, odd. D, položky 1c) přílohy vyhlášky a vzhledem k tomu, že žalobkyně není schopna využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti byla dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10% na celkových 70%, tudíž jde o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona s datem vzniku 10.2.2017 revmatologickým vyšetřením; platnost (*posudku*) stanovena do 28.2.2018. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že **dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky** v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (*dle § 4 odst. 1,2 citované vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů*). Podmínky pro toto zvýšení v projednávané věci nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím

vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Dle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 15.12.2016*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 15.5.2017 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 15.12.2016 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 24.8.2016 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť správní orgán si neopatrili ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně (*od 23.6.2016*), neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Cheb a poté na ČSSZ (25% poklesu pracovní schopnosti), kdy žalobkyně nebyla uznána invalidní.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 23.6.2016 (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), *o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. vznik invalidity prvního stupně*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 21/2017-50 ze dne 19.7.2017, neboť rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu (*splní-li současně i další zákonnou podmínku – potřebnou dobu pojištění v rozhodné době*) by žalovaná vydala v případě zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně již na základě

posouzení zdravotního stavu na OSSZ Cheb či by vyhověla v řízení o jejích námitkách uplatněných proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 24.8.2016.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 19. července 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně